

Besedilo pevskih točk

ki se izvajajo

na koncertu slovenskega pevskega društva
„Ljubljanski Zvon“ dne 19. aprila 1913.

Tone solnce, tone . . .

Tone solnce, tone
za večerne gore;
ž njim le moja toga
vtoniti ne more.

Zjutraj solnce vstane,
lepše še žareče,
ž njim pa radost meni
vstati nikdar neče.

Toni, solnce, toni,
drugim topi boli;
njim na srečo vstajaj,
če za me nikoli.

S. Gregorčič.

Ko bi rosica bila . . .

Ko bi rosica bilá,
ki zjutraj moj vrtec napaja . . .
Ko bi meglica bilá,
ki tam mi livado naslaja . . .

Ko penica bi bila,
ki ljubko v studenčku raja!
Tako pa si daleč, daleč ti,
zgubljena za večno mi . . .

J. N. Resman.

Vasovalec ?

Sinoči sem posteljo pustil,
ob zoru domov sem prišel.
Oči od bedenja rudeče,
na prsih sem šopek imel.

Skrbljivo me mati pokara,
pokara me oče ojstro,
očitanje njiju me vžali,
pri srci je meni hudo.

A moti se oče in mati,
ponočnih dolžeč me grehob,
saj prišel sem z groba preljube,
nikakor iz ljubinih sob.

Na šopku ni jutranja rosa,
od solz mi je šopek rosan,
ni trgan na ljubinem oknu,
na ljubinem grobu je vbran.

S. Gregorčič.

Katrica.

Predla je, predla, Katrica volno,
žalost polnila srce je bolno.
Fant je spomladi na vasi zaukal,
čez rožmarin je v izbo pokukal.
Vtrgal najlepši nagelj je v lehi:
„Pojdi no, Katrica, to niso grehi“!

ln ko ponoči vas je zasnila,
rožmarin z okna dekle je vmaknila.
Zjutraj odukal fant je zarana,
gređa za njim je bila poteptana. —
Vstavila roka se je predici,
solze so vroče tekle po lici.

Utva.

Zapoj mi pesem o mati!

Zapoj mi zopet pesem, o mati,
ki pela si prešnje jo dni,
v mladosti zgubljeni mi, zlati.
Ti pesem si to prepevala
in jaz ti v naročju slone,
ob zvokih sem pesmi dremala.
To pesem je toga težila;
iz temnih, sanjavih oči
za solzo ti solza je lila.
Zateglo, turbobno si jela!
Ljubila sem prosti ta spev,

četudi ga nisem umela!
Zapoj mi zopet pesem nekdanjo,
ah davno razumem jo že,
že davno sem mislila nanjo.
Zapoj mi ta spev iz mladosti,
nij trudne zapro se oči,
naj večno pozabim grenkosti!
Zapoj mi to pesem, o mati,
Kot pela si davne jo dni!
O mati, zapoj! Mati, zapoj,
kot pela si prejšnje mi dni!

Pesem.

Bila bi ptičica, pela veselo,
bila bi rožica, cvela bi belo!
Ptička na okence bi priletela,
tebi za kratek čas sladko žgolela,
tebi na prsih bi rožica bela
sklonila glavico in bi zvenela!

Kristina.

Pesem o tkalcu.

Kjer lije reka se v morje,
kjer cvetke pisane žaré,
tja moje si želi srcé,
tam lep prebiva tkalec.

Naj oče le besedo da
njemu, ki več sveta ima.
Ne dam jaz roke brez srcá,
srcé sem dala tkalcu.

Imela snubcev sem devet,
blago in svoj denar neštet
vsak mi ponujal je razvnet;
srce pa lepi tkalec.

Dokler cvetlice še cvetó,
dokler še setve v klas gredó,
dokler mi je srce gorkó,
ljubila bodem tkalca.

Burns-Župančič.

Lahko noč.

Lahko noč, dekle sladko,
ročce glavce so nagnile,
ptice v gozdu potihnile,
mrak ogrnil je zemljo

Mirno le zapri oči,
glavca ti je že zaspana,
delo pesem sta končana,
sladko spavaj brez skrbi!

Lahko noč ljubo dekle,
ak' se moj obraz ti sanja,
naj ga duša ne odganja,
v dno srca naj ga zapré!

Z. Zupan.

Še ena.

Zaljubilo se je solnce
v gizdavo devojko Ano,
zaljubilo, pa poslalo
troje snubcev k nji.

Ana okna zagrnila.
A za okni Ano ljubil
jaz sem mlad junak.

Prvi snubci — drobne tičke.
Ana tičke polovila.
Drugi snubci — rdeče rože.
Ana rože posadila.
Tretji snubci — zlati žarki.
Ana okna zagrnila.

Drobne ptičke pesmi pele,
rdeče rožice duhtele,
žarki kukali skoz okno —
e — kdor je junak!

O. Župančič.

